

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.375/2021/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. május 19. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t:

A kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 8. napján kihirdetett – helyesen – 1.B.594/2020/36. számú ítéletét megváltoztatja.

A cselekmény minősítésénél feltünteti a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatát is.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a végrehajtási fokozatot börtönre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt1 vádlott személyazonosító okmányának száma – helyesen – okmányszám2

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Terhelt1 vádlottat a Fővárosi Törvényszék a 2021. év szeptember hó 8 napján kihirdetett 1.B.594/2020/36-1. számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete [Btk. 176. § (1) bekezdése, (3) bekezdés] miatt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a

szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről, a lefoglalt kábítószereket és mérleget elkobozta, 150.000 forintot a lefoglalás megszüntetése után kiadni rendelte tanúlnak. A vádlottól lefoglalt 568.500 Ft-ból 150.000 forintot a vádlott részére rendelt kiadni azzal, hogy a pénzösszeget a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. A fennmaradó 448.000 Ft tekintetében megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül. Végül kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása, befejezett bűncselekmény megállapítása és hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője enyhébb jogi minősítés, enyhébb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] *A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.710/2021/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében tartotta fenn. Az átiratban kifejtettek szerint a törvényszék a perrendi szabályok betartásával járt el, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, valamennyi bizonyítékot értékelve mérlegeléssel helyesen állapította meg a tényállást, amely megalapozott, mentes a hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a törvényszék ugyanakkor a vádlott magatartását törvényesen minősítette jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletekének, mindössze a törvényi hivatkozást indítványozta kiegészíteni a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatával. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta, azonban törvénysértően enyhe, a büntetési célok elérésére alkalmatlan, a törvényi minimumban megállapított tartamú szabadságvesztés büntetést és mellékbüntetést szabott ki, melynek során a büntetési tétel középértékére (12 év 6 hónap) nem volt figyelemmel. Hangsúlyozta, hogy a vádlottal szemben a bűnösségi körülmények alapján a törvényi minimumot meghaladó, de a középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, továbbá a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának a főbüntetés súlyosításával arányban álló megemlése szükséges. A fegyház fokozat megállapítását és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának a meghatározását törvényesnek tartotta. Az előbbiekre figyelemmel a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelését, a bűncselekmény törvényi megjelölésének helyesbítését, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésként történő kiszabását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.*

[4] *Terheltl vádlott védője fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában, valamint a nyilvános ülésen is az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, illetve annak irányát változtatlanul fenntartotta. Mindenekelőtt a másodfokú bíróság mellett működő ügyészi indítványban foglaltak elutasítását kérte. Előadta, mely szerint az elsőfokú bíróság ugyan széles körű bizonyítást folytatott le, a beszerzett bizonyítékokat azonban nem megfelelően értékelte; szerinte mivel a bizonyítékok zárt láncolatot nem alkotnak, ezért a másodfokú bíróságnak lehetősége nyílik a bizonyítékok felülmérlegelésére és annak alapján eltérő ítéleti tényállás megállapítására is. Utalt arra, hogy védenca a terhére rótt bűncselekményt a legelső rendőrségi meghallgatása alkalmával elismerte, ezt a vallomását az egész eljárás során fenntartotta. Az elsőfokú bíróság a vádlott vallomása alapján a vádtól eltérően állapította meg a tényállást, és védenccét nem kábítószer kereskedelem miatt ítélte el. Aláhúzta, mely szerint*

védence előadását a tanúvallomások, az okiratok, és az igazságügyi vegyész-, orvos szakértői vélemények sem cáfolták, sőt a bizonyítékok a vádlotti előadást támasztották alá. A bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott forgalomba hozatali szándékkal szerezte meg a kábítószer. Ugyan helyesnek tartotta a vád szerinti haszonszerzési szándék megállapításának mellőzését, mégis a rögzített tényállás alapján helytelen védenccselekményének kereskedési típusú magatartásként való minősítése.

[5] A vádlott tervezett fogyasztásának ellenőrzése kapcsán beszerzett orvos szakértői vélemény alapján nem cáfolható védenccvallomására, mely szerint a megszerzett kábítószer barátaival közösen kívánta elfogyasztani. Ezt az elsőfokú bíróság is megállapította, mégis téves következtetésre jutott a forgalomba hozatal megállapításakor. Felidézte a forgalomba hozatallal és kereskedéssel együtt járó jellemző magatartás módokat, amelyek közül szerinte egyiket sem tanúsította védencc. A vádlott a saját és barátai fogyasztására vásárolta a tőle lefoglalt kábítószer, tehát nem tanúsított semmiféle kereskedői típusú magatartást. Előadása szerint ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozatallal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiség szerinti minősítéssel. A kifejtettek alapján a Btk. 178. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása büntetnének megállapítását kérte.

[6] Felsorolta az ügyben feltárható nyomatékos enyhítő körülményeket, nevezetesen a jelentős időmúlást, védenccfeltáró beismerő vallomását, cselekményének a megbánását, büntetlen előéletét, a hosszú büntetőeljárás tényét, melynek során védenccmozgási szabadságát bűnügyi felügyelettel is korlátozták. Utalt a vádlott rendezett életvitelére, munkaviszony létesítésére. Kiemelte, hogy az eset után védenccsúlyos, többszörös arcsonttöréssel járó balesetet szenvedett, amely miatt műtéti beavatkozásokon esett át. Védenccnél tüdőszövet elhalását is megállapították. Hangsúlyozta az alkalomszerű elkövetést, illetve azt a tényt, hogy a vádlott pusztán rövid ideig tartotta birtokában a kábítószer. A kifejtettek alapján kérte a kiszabott büntetés nagy mértékű enyhítését, annak enyhítő szakasz alkalmazásával való kiszabását, és próbaidőre történő felfüggesztését.

[7] Tévesnek tartotta a védenccétől lefoglalt 448.000 Ft tekintetében annak megállapítását, hogy ez az összeg az állam tulajdonába kerül. Védencckonzekvens előadására hivatkozott, mely szerint a pénzösszeg tanú2é volt, amely összeget – a lefoglalás miatt - védencckifizette tanú2 részére, ezért a lefoglalt pénzösszeg a vádlott tulajdonát képezi. Így kérte annak Terhelt1 vádlott részére való kiadását.

[8] *Terhelt1 vádlott* a nyilvános ülésen apjától örökölt tüdőbetegségére és balesetére hivatkozott, amely miatt arcsontjait fémből pótolták. Hangsúlyozta, hogy nem volt tisztában a megszerzett kábítószer jelentős mennyiségével, amennyiben tudta volna, hogy tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekményt valósított meg, úgy a rendőrség előtt feltárta volna az eladó személyét.

[9] A másodfokú bíróság a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezést enyhítésre irányuló részében találta mindössze alaposnak, egyebekben a bejelentett fellebbezések alaptalanok.

[10] A felülbírálat – a vádlotti és védelmi fellebbezések irányára és tartalmára figyelemmel – a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű volt.

[11] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az eljárást perrendszerűen folytatta le. Nem sértett abszolút hatályon kívül helyezést eredményező lényeges eljárási szabályt.

[12] A másodfokú bíróság a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy a vádlott apjától örökölt tüdőbetegségben (tüdőszövet elhalás) szenved. A közelmúltban bekövetkezett balesete miatt a terhelt arccsontjait fémből pótolták.

[13] Az elsőfokú bíróság az ügyben releváns bizonyítékokat feltárta, azok gondos, minden körülményre kiterjedő vizsgálatával helyesen állapította meg az ítéleti tényállást. Az ügyben széles körű bizonyítást folytatott le, ennek során tanúkat hallgatott ki, köztük a vádlott társaságához tartozó személyeket (tanú3, tanú4, tanú5, tanú6), akik előadták, hogy a hozott kábítószer közös fogyasztására teszik ki, pénzt nem kérnek egymástól érte. A vádlott előadását ugyanakkor a tőle lefoglalt készpénzzel kapcsolatosan határozottan cáfolta tanú2, aki a vallomásában előadva, hogy a vádlottnál talált készpénz nem volt hozzá köthető. Az elsőfokú bíróság kihallgatta az igazságügyi vegyész szakértőt is, akinek pontosított véleménye alapján, a mérési bizonytalanság figyelembevételével állapította meg a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmát. Értékelte az orvos szakértő és a toxikológus szakértő együttes véleményét is, amely alapján tisztázhatóvá vált, hogy a lefoglalt 223 tabletta a vádlotti védekezéshez képest jóval nagyobb számú személy napi fogyasztását fedezte volna.

[14] Az elsőfokú bíróság a vádlott és a vallomását megerősítő tanúvallomások alapján arra az álláspontra helyezkedett, amely szerint kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a vádlott a megvásárolt és tőle lefoglalt kábítószer a saját fogyasztásán túlmenően ellenérték fejében kívánta volna továbbadni, pusztán annyi volt rögzíthető, hogy a 224 db MDMA tartalmú tablettát baráti társaságának közös fogyasztására, az 1,31 gramm kokaint a saját fogyasztásra szerezte be, arra szánta.

[15] A feltárt bizonyítékok figyelembevételével az elsőfokú bíróság helyes, hiánytalan, következtetésképp megalapozott tényállást állapított meg, amely a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítélezése során is irányadó volt, e tényállást lényegében az ügyészség, illetve a vádlott és védője sem támadta fellebbezésében.

[16] A másodfokú bíróság által is kiemelt bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont jogkövetkeztetést a vádlott bűnösségére, és bűncselekményét mindenben a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. Az irányadónak elfogadott tényállás alapján a vádlott terhére megállapított cselekmény minősítésének módosítására nem volt lehetőség, hiszen a tényállás szerint a vádlott a 224 darab MDMA-tartalmú tablettát

szánta a barátok fogyasztásának a fedezésére, míg a saját fogyasztásának fedezésére az 1,31 gramm össztömegű kokaint. Helyesen határozta el az elsőfokú bíróság a kábítószer forgalomba hozatalát a kereskedési típusú magatartástól, a vádlott haszonszerzésre irányuló törekvésének hiányában a kábítószer-kereskedelem vád szerinti minősítésére nem volt alap. Ugyanakkor a védő által indítványozott enyhébb minősítésre, a kábítószer birtoklása büntetettére való módostásra sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság.

[17] A vádlott azzal a magatartásával, hogy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű MDMA tartalmú tablettát több, meg nem határozható személy számára kívánta ellenérték nélkül juttatni, amely pusztán a rendőri intézkedés következtében nem realizálódott, megvalósította a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulataiba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő forgalomba hozattal elkövetett kábítószer kereskedelem büntettének a kísérletét, mely minősítésénél a bűncselekmény több elkövetési magatartása közül indokolt a forgalomba hozatal elkövetési magatartásának, a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatainak a feltüntetése is.

[18] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen és hiánytalanul sorolta fel. További enyhítő körülményként vette figyelembe a másodfokú bíróság az alkalmoszerű elkövetést.

[19] Az egyebekben helyesen számba vett bűnösségi körülmények alapján egyértelmű volt, hogy a vádlott javára szóló enyhítő körülmények nem pusztán szám arányukban, hanem nyomatékuk alapján is túlsúlyban álltak a súlyosító körülményként szereplő hasonló cselekmények elszaporodottságához képest. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottal szemben a büntetési tételkeret alsó határával megegyező büntetés is túl szigorú, ezért a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdésének b) pontja alapján enyhítő szakasszal 3 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre enyhítette az első fokon kiszabott büntetést. A szabadságvesztés tartamának meghatározása során nem volt figyelmen kívül hagyható az a körülmény sem, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma alig haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát, annak mindössze 125%-a volt.

[20] A másodfokú bíróság a már ismertetett enyhítő körülmények alapján, továbbá a vádlott megromlott egészségi állapotára is figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az egyébként irányadó fegyház helyett eggyel enyhébb fokozatban, börtönre enyhítette a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján.

[21] Megjegyzést érdemel, hogy a védelem által indítványozott minősítés, tartási típusú cselekmény megállapítása esetén, a cselekmény büntetési tétele ugyanúgy öt évi szabadságvesztéstől kezdődő, mint a bíróság által elfogadott, jelenlegi forgalmazói típusú minősítésnél azzal, hogy még a kísérleti stádium sem lenne a vádlott javára írható. A cselekmény ekkénti, egyébként valóban enyhébb minősítése esetén sem lenne indok ezért az enyhítő szakasz kiterjedtebb alkalmazása folytán enyhébb büntetés kiszabására.

[22] Az elsőfokú bíróság helyesen döntött a vádlottól lefoglalt készpénz részére történő részbeni (120.000 forint) kiadásáról, és megalapozott volt a tulajdonos személyének tisztázatlansága miatt a 448.000 Ft tekintetében annak megállapítása, hogy az az állam tulajdonába kerül. Az említett pénzösszeg tekintetében ugyanis az elsőfokú bíróság nem

fogadta el a vádlottnak azt a védekezését, mely arra irányult, hogy a pénzösszeg tanú², illetve az összeg nevezett részére való megtérítése folytán a vádlott tulajdonát képezte volna. Emiatt nem volt indokolt a védő indítványa szerint az említett pénzösszeg elsőfokú ítélettől eltérő kiadásának elrendelése.

[23] A kifejtettek alapján az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék helyesen 1.B.594/2021/36. számú ítéletét a cselekmény minősítését, a szabadságvesztés tartamát és végrehajtási fokozatát érintő részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényszerű rendelkezéseit a Be. 605. § (1) alapján helybenhagyta.

[24] Megállapította, hogy Terhelt¹ vádlott személyazonosító okmányának száma – helyesen – okmányszám²

[25] Mivel a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság döntésével, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1)-(2) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2022. május hó 19. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.594/2021/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.375/2021/13. számú ítélete folytán 2022. év május hó 19. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év május hó 19. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke